

Jaar B - Bouwen aan Zijn Rijk

BIJEENKOMST 5
WERKBLADJE VOOR DE OUDERS

Vergeven mag! De verloren zoon komt terug.

LUCAS 15, 11-32

[11] Hij zei: 'Iemand had twee zonen. [12] De jongste zei tegen zijn vader: "Vader, geef mij mijn deel van de erfenis." En hij verdeelde zijn vermogen onder hen. [13] Niet lang daarna vertrok de jongste zoon met al zijn bezit naar een ver land, waar hij het verkwistte in een losbandig leven. [14] Toen hij alles opgemaakt had, kwam er een zware hongersnood over dat land en ook hij begon gebrek te lijden. [15] Hij zwierf rond tot hij in dienst trad bij een van de inwoners van dat land; die stuurde hem het veld in om varkens te hoeden. [16] Graag had hij zijn honger gestild met het voer dat de varkens aten, maar niemand gaf hem wat. [17] Toen kwam hij tot zichzelf en zei: "Zoveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed, en ik verga hier van de honger! [18] Ik ga terug naar mijn vader. Ik zal hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u; [19] ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten, behandel me als een van uw dagloners."

[20] En hij ging terug naar zijn vader. Toen hij nog ver van huis was, zag zijn vader hem al en werd ontroerd; snel liep hij op hem toe, viel hem om de hals en kuste hem. [21] "Vader," zei de zoon tegen hem, "ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u; ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten." [22] Maar de vader zei tegen zijn slaven: "Haal vlug de mooiste kleren en trek ze hem aan, doe een ring aan zijn vinger en schoenen aan zijn voeten. [23] Haal het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren, [24] want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden." En het feest begon.

[25] Maar zijn oudste zoon was nog op het land. Toen hij naar huis kwam, hoorde hij muziek en dans. [26] Hij riep een van de knechten en vroeg wat er te doen was. [27] Die antwoordde: "Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem gezond en wel terug heeft." [28] Toen werd hij kwaad en hij wilde niet binnenkomen. Daarop kwam zijn vader naar buiten en probeerde hem tot andere gedachten te brengen. [29] Maar hij gaf zijn vader ten antwoord: "Ik dien u nu al zoveel jaren en nooit heb ik een gebod van u overtreden, maar mij hebt u nog nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. [30] Maar nu die zoon van u is thuisgekomen, die uw vermogen met hoeren heeft verbrast, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht." [31] Maar hij zei: "Jongen, jij bent altijd bij me en alles wat ik heb is van jou. [32] We moeten feestvieren en blij zijn, want die broer van je was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden." ' "

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Vicariaat Brussel
Dienst Verkondigen en Vieren
Vlasfabriekstraat 14
1060 Brussel
Tel. 02 533 29 34
E-mail: wim.catechese@skynet.be

Jaar B - Bouwen aan Zijn Rijk

INHOUDELIJKE VRAGEN

- De jongste zoon eist van zijn vader de erfenis en trekt er op uit om te genieten van het leven. Ook vandaag lijkt het ideaal dat “geld moet rollen” en dat het leven er is om “het ervan te nemen”. Herken je je hierin? Een beetje? Of helemaal niet?
- De verloren zoon kwetst zijn vader, en toch vergeeft deze hem als hij ziet dat hij terug komt. Hoe zou jij je voelen bij dit weerzien, moest je de zoon (/dochter) zijn? Of de vader (/moeder)?
- Jezus tekent Zijn Vader hier als een God die altijd weer naar ons uitkijkt, ook als we andere wegen gaan. Wat roept dit bij je op? Kan je hierin geloven?
- En dan is er de oudste zoon. Kan je zijn reactie begrijpen? Anders gezegd: kan je begrijpen dat mensen die altijd Gods wil proberen te volbrengen, ook zo reageren als ze zien dat God mensen vergeeft die op een bepaald moment in hun leven van God weg gingen?

